

Terboven

117828

En av de alvorligste og beklageligste konsekvenser av aksjonen den 15. april 1940 mot min mann ^{der} som førte til at han trakk sig tilbake som regjeringssjef, var Terbovans utnevnelse til Reichskommissar over Norge. Det var en av de meget få ting NS-folk og deres motstandere var enig om, at han var en ulykkesfugl for landet.

Allerede etter det første møte ~~kan~~ med Reichskommissar noen dager ^{ahns} ankomst etter ~~xxxxxxxxxxxxxxxx~~ til landet kom min mann meget nedslått hjem og fortalte om Terbovens syn på forholdet ~~kikxxxxxxxxxxxxxxxx~~ Norge - Tyskland. Dette synet var diametralt motsatt av ^{9's} min manns og gikk ut på at Norge skulle behandles som en provins, som snarest burde innlemmes i Tyskland ved ~~en~~ "Anschluss". Administrasjonsrådet som avløste min manns regjering behandlet ham med den største forakt. Han aktet ikke engang å snakke med dem. Ifølge Führerforordningen var det et ledd i den tyske forvaltning av Norge og Terboven betraktet dem som sine ^{lakeier} funksjonærer som han ga sine ordrer gjennom sine høyere funksjonærer.

Han la dessuten

~~Idxxxxxxxxxxxxxxxx~~ alt ved dette første møte for dagen en slik forakt for norske interesser og krav at min mann alt da forutså, at han meget snart ville måtte komme i kaptilling til ~~kan~~ Reichskommissar. Det varte da heller ikke mange dagene før ~~min mann~~ forutanelser ble til virklighet. Noen NS-gutter ~~hadde~~ i en arbeidsleir ved Skien hadde gått i ensartede skjorter. I denne anledning ble min mann innkallt til ~~xxxxxxxxxxxxxxxx~~ Reichskommissariatet og betydet, at hvis NS-folk opptrådte i uniformer, ville vedkommende formasjon bli oppløst. ^{er ikke} Q. var lovet full fritagelse fra uniformsforbudet for NS-folk og han fandt sig naturligvis ikke i en slik tilrettevisning av Reichskommissar. Denne konflikt ~~x~~ var også en av grunnene til at min mann ikke ønsket å bli i landet ~~xxxxxxxxxxxxxxxx~~ og at han snart etter reiste til Tyskland.

kommissar og hans første menn. Q. sa dem da grundig hva han mente om dem. Det sluttet med at han sa: "Jeg forakter dere, jeg kan reise til min gård i Telemarken, dere kan gjøre hva dere vil med mig."

Det ~~var~~ ^{var} sikkert den første og eneste nordmann som noensinde våget å bruke et slikt sprog overfor ^{Norges diktator} T. og hans stab og ordene ble sikkert heller ikke glemt. Men hvor mangen en nordmann av den annen fløy stod ikke bukkende overfor Reichskommissar og mottok og utførte ordrer som strid mot deres innerste overbevisning!

Når T. allikevel den 1. februar 1942 medvirket til å utnevne Q. til ministerpresident, ja, at han selv hadde foreslått en slik ordning for N., så var det hverken av sympati eller ut fra tyske interesser. Det var nok ren personlig taktik som var ledemotivet. T. hadde allerede to ganger tidligere lidd nederlag hos Hitler i kampen mot min mann. Ved årskiftet 1941/42 følte han hvor vinden blåste og at Q. i alle fall vilde komme til makten. Han grep da ~~han~~ tyren ved hornene og kom selv med et slikt forslag. Hvorved han - som kineserne sier - "reddet sitt ansikt".

For min egen del følte jeg - som man har forstått - fra første stund av den største uvilje mot å treffe Reichskommissar, og gjorde det ~~han~~ nødtvungent og ~~gjør~~ bare når det var uundgåelig for ikke ~~å~~ ytterligere å skjerpe motsettningsforholdet mellom han og min mann.

Denne linjen var så meget vanskeligere å følge, som T. selv tvertimot ønsket å treffe mig. ^{Kanskje var} ~~Årsaken var~~ grunden til dette var at han følte den motsigand jeg hadde overfor ham og at han som mann så det som en æres-sak å overvinne den. Det er mulig, men mer sandsynlig er det vel at han forestillet sig at et nærmere bekjendtskap med mig og en ~~hyggelig~~ omgang på ~~en~~ ^{en} selskabelig og helst vennskabelig basis ville by ham fordel i hans kompliserte og undefundige intrigespill.

Sikkert er det at han gjorde sitt ytterste for at en slik omgang skulle komme istand. Jeg husker engang - det var sommeren 1943 - ~~at~~ ^{at} ~~han~~ ble der til vår store overraskelse utlagt en bølge ~~av~~ i fjorden rett utenfor Gimle. Noen dager etter kom Reichskommissars ~~h~~acht seilende opp og ble fortøyet i den. Under den visit han avla sa han innsmigrende:

Waldge. "nu når vi ~~kk~~ kjenner hverandre så godt håper

jeg at jeg for fremtiden tør komme til "imle" uanneldt."

Ordene fikk blodet til å koke i mig, så fråkt syntes jeg forslaget var.

Heldigvis beholdt jeg helt selvbeherskelsen og svarte kjølig:

"Det passer mig dessverre ikke, herr Reichskommissar. Jeg må be Dem altid annelde Deres ankomst dagen iforveien."

Dagen etter ble bøyen i fjorden utenfor fjørnet.

Heller ikke ble vi etter dette genert av påtrengende visitter fra hans side.

Stort sett var T. i selskapelig omgang korrekt og hadde et ikke ubehagelig vesen. Ryktet om ~~xxxxxxx~~ hans helt enkle ekstraksjon, at han ~~xxx~~ opprinnelig var platearbeider o.l. har jeg vanskelig for å tro medførte riktighet. Da tror jeg heller på det rykte som utga ham for offiser fra den forrige verdenskrig. Det passet bedre med hele hans fregtredet og militære ~~xxxxxx~~ ^{medlem} ~~oppførselen~~. 3 C.)

Hangen gang grundet jeg over hva årsaken kunne være til T.'s usedvanlige ~~selvbeherskelse~~ ^{selvbeherskelse} ~~trang til å hevde sig uansett med hvilke midler.~~ Drivfjeren lå, tror jeg, i hans umåtelige forfengeligheit og trang til ^{å føle sin} ~~maktutfoldelse~~.

Det var en dyp skuffelse for ham, da han kom til Norge og forsto, at her måtte han dele ^{glere} ~~makten~~ med Q., ja, kanskje være forberedt på helt å overgi den til ham. Dette sto for ham som utenkelig, inntil den dag kom, da ^{ennu} ~~en~~ større stilling reiste sig innen hans fantasis horisont. Det var da angrepet på England ble forberedt og han vel så sig selv som Reichskommissar for det Britiske Rike. I disse dager var han instillet på å avvikle Reichskommissariatet i Norge og å overlate styret til NS under Q.'s ^{overlate ham} ~~førerskap~~. Straks den britiske kommissarstilling gikk opp i røk, fortsatte han imidlertid ^{tilbake til å skrive etter} ~~å~~ å konfolidere sin stilling i Norge på ^{det vis} ~~den~~ måte, at han og på alle måter ~~og~~ med alle midler [✓] søkte å kompromitere min mann og NS såvel overfor den tyske regjering som overfor det norske folk. Denne taktikk bekjendte han åpent på hemmelige møter for sine høyere medarbeidere, med den begrundelse, at da ville NS ikke ha noen mulighet for å falle tyskerne i ryggen.

3 B Han sa også åpent og kynisk til min mann, at hvis han ikke under ordnet sig ^{hans} T.'s vilje, ville han (~~Torshoven~~) forby nasjonal Samling og stifte et nytt nasjonalsocialistisk parti med sine egne folk. Denne plan ble han imidlertid ~~hakkelig~~ fort nødt til å begrave, da han forsto, at han ~~hakk~~ denne gang hadde skutt temmelig høyt over målet.

3 C At han ikke manglet personlig mot viste hans fortid, da han som Hitlers håndgangne mann deltok i de forferdeligste slag-
på møtene mål ~~z~~ under der Führers første kamptid. Etter slike møter var der ikke mange stoler, lamper eller ruter som var hele og mangen blodig og forslått kampfelle ble båret bort.

T. elsket å fly og særlig ~~å~~ selv å føre flyet, riktignok ikke alltid med udelte hell. Engang faldt han ned og ble så tilredt, at han bar varig mén av det for livet. Han trakk på den ene foten, var lammet i en arm og ble, sa han, sydd og lappet sammen på alle kanter. Maven fikk han helt ødelagt og spiste etter det meget lite og helst bare grønnsaker. Han kunne drikke desto mere, men uten at man merket det på ham. Man tilskrev dette hans smekre konstitusjon. ~~Men~~ Hva nå grunnen kunne være, er det et faktum, ~~at han kunne tåle~~ ifølge de som tok del med ham i bakallignende fester som ble holdt, at han tålte ~~det~~ utrolige kvanta alkohol. Det samme kunne ~~desverre~~ ikke sies om alle hans venner, og disse fester ble derfor ofte en meget dårlig propaganda for tyskerne i Norge. Desverre ble kritikken mange ganger ~~ikke~~ urettferdig overført på våre folk.

For å være rettferdig må jeg si, at jeg aldri så T. nyte alkohol til
overmål. Det som virket karakteristisk på mig ved T. var ~~hans~~ et slags
mindreværdighetskompleks, som ytret sig ved selvheldelse.

sig ved selv
frank hill

4 Det mest eklatante utslag av denne ^{undergravnings-} ~~politikk~~ ^{overfor min mann var T.'s} ~~politikk~~ ^{åpning av}

kirkestriden samme dag ~~ble~~ ^{ble} utnevnt til Ministerpresident ^{over politifm. Eilifsen}

~~xxxx~~ og også da han tvang min mann til å underskrive dødsdomme ^{med den}

trussel, at hvis han ikke gjorde det, ville den dømte allikevel bli ~~dømt~~

skutt av tyskerne, men ikke bare ~~han~~ ^{den dømte}, men også ~~en rekke~~ ^{en} andre.

På disse måter lå han ^{på en behendig måte} ~~våpen~~ i henderne på min manns fiender, våpen

som straks ble tatt opp og benyttet skånselsløst til det siste. For min

mann som hadde en enkel og likeferd natur var disse bakholdsangrep en rett

og slott vederstyggelighet og on de i som regel ikke lykkedes overfor de

tyske myndigheter, og særlig overfor Hitler, som forstod og høyaktet min

mann, så ~~xxxxxx~~ oppnådde ofte herhjemme sin hensikt blandt ~~de~~ ^{de} 's

~~fiender~~ og motstandere.

- 1/ Det norske selskap.
- 2/ Han villet slagordet
eller typen en K.O.S.
- 3/ ^{La oss endelig beholde 9. for}
Så lenge vi har navn, da
vi ønsker på at ~~vi~~ ^{vi} ~~ikke~~ ^{ikke} der
norske følger ikke går med
navn.